

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců Mgr. Heleny Konečné a JUDr. Pavla Kumprechta ve věci žalobce **Ing. R. W.**, zast. Mgr. Ing. Jiřím Šimečkem, LL.M., advokátem se sídlem advokátní kanceláře Schoultz & partners, se sídlem Praha 1, Vladislavova 17, proti žalovanému **Městskému úřadu v Žacléři**, se sídlem Žacléř, Rýchorské náměstí 181, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného, t a k t o :

I. Žaloba se z a m í t á .

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou žalobou se žalobce domáhal vydání rozsudku, kterým by soud žalovanému uložil, aby do 10 dnů od právní moci rozsudku předal jeho odvolání proti usnesení žalovaného ze dne 20. 2. 2013, čj. 490/2013/VÚP/KR, spis čj. 490/2013/VÚP/KR a spisový materiál se svým stanoviskem odvolacímu správnímu orgánu k rozhodnutí.

Žalobce uvedl, že je účastníkem územního řízení o umístění stavby „Žacléř – Rýchory, odkanalizování území II. a III. etapa“ vedeného žalovaným, a to podle ustanovení § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona, neboť je vlastníkem sousedního pozemku. Usnesením ze dne 20. 2. 2013, čj. 490/2013/VÚP/KR, žalovaný rozhodl, že žalobce nemá nárok na postavení účastníka vedeného územního řízení. Proti

tomuto usnesení proto žalobce podal odvolání, které žalovanému doručil dne 4. 3. 2013.

Žalobce dotazem na podatelně odvolacího orgánu, tj. Krajského úřadu Královéhradeckého kraje, zjistil, že žalovaný v rozporu s ustanovením § 88 odst. 1 správního řádu dosud nepředal spis se svým stanoviskem odvolacímu orgánu, a to téměř po šesti měsících od podání odvolání. Proto podáním ze dne 27. 8. 2013 vyzval žalovaného, aby předal jeho odvolání spolu se spisovým materiálem k rozhodnutí odvolacímu orgánu. Současně namítal, že je mu upíráno postavení účastníka řízení, aniž by se mohl efektivně bránit odvoláním postoupeným nadřízenému orgánu k rozhodnutí, čímž mu je znemožněno uplatnit práva zaručená ustanovením § 36 odst. 1 a § 38 odst. 1 správního řádu. Na zmíněnou výzvu však žalovaný nijak nereagoval a zůstal v nečinnosti, ačkoli byla překročena zákonná 30denní lhůta k předání spisu spolu se stanoviskem odvolacímu orgánu podle ustanovení § 88 odst. 1 správního řádu.

V písemném vyjádření ze dne 19. 12. 2013 žalovaný uvedl, že kompletní spis ve věci je na Krajském úřadě Královéhradeckého kraje, kam bylo odvolání postoupeno k vyřízení.

Žalobce následně sám a poté i k dotazu soudu sdělil, že žalovaný v nečinnosti setrvává, neboť stav, kdy v zákonem předepsaných lhůtách nedošlo k provedení příslušných procesních úkonů (předání odvolání žalobce proti usnesení žalovaného ze dne 20. 2. 2013, čj. 490/2013/VÚP/KR, a spisového materiálu se stanoviskem odvolacímu orgánu k rozhodnutí) trvá a dochází tak k prohlubování negativních dopadů této nečinnosti do právní sféry žalobce. Pokud nebude žalobě v přiměřené lhůtě vyhověno, dojde pravděpodobně ke zmaření účelu soudního řízení, kterým je ochrana práv žalobce, neboť hrozí, že k realizaci stavby dojde dříve, než bude o žalobcem podaném odvolání rozhodnuto, a žalobce se tedy ochrany svých práv domůže pouze formálně.

Informace podané žalovaným soudem podáním ze dne 19. 12. 2013 označil žalobce za nepravdivé, což, jak uvedl, vyplývá ze sdělení Krajského úřadu Královéhradeckého kraje ze dne 5. 3. 2014, čj. IZ-7/VZ/2014, ve kterém mu nadřízený odvolací orgán sdělil, že dosud předmětné odvolání neobdržel. Žalobce má zato, že v souladu s ustanovením § 79 s. ř. s. bezvýsledně vyčerpал všechny prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu (správní řád) stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu.

Krajský soud v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu druhého zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), bez nařízení jednání v souladu s jeho ustanovením § 51 odst. 1 dospěl k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům a žalobu důvodnou neshledal.

Z předložených listin vyplynulo, že žalovaný usnesením ze dne 20. 2. 2013, čj. 490/2013/VÚP/KR, rozhodl, že žalobce není podle § 28 odst. 1 správního řádu účastníkem řízení ve věci vydání územního rozhodnutí pro stavbu: Žacléř - Rýchory,

odkanalizování území II. a III. Etapa. Jako důvod uvedl, že nebude umístěním stavby přímo dotčen na svých vlastnických právech k pozemku, který sousedí s pozemkem, na kterém bude stavba umístěna, a to ani ochranným pásmem kanalizačního řadu. Proti tomuto rozhodnutí žalobce brojil odvoláním ze dne 1. 3. 2013 (žalovanému doručeným dne 4. 3. 2013). Podáním ze dne 27. 8. 2013 (k poštovní přepravě podaným téhož dne) žádal žalovaného, aby předal jeho odvolání spolu se spisovým materiálem k rozhodnutí odvolacímu orgánu, neboť dotazem na podatelně odvolacího orgánu zjistil, že se tak nestalo.

Podle ustanovení § 79 odst. 1 s. ř. s. se může ten, kdo bezvysledně vyčerpá prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní následek. Dle ustanovení § 81 odst. 2 s. ř. s. pak soud v případě důvodnosti návrhu uloží rozsudkem správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení a stanoví k tomu přiměřenou lhůtu.

Předpokladem úspěšnosti žaloby podle zmíněného ustanovení je tedy nečinnost správního orgánu spočívající v takové procesní situaci, kdy je správní orgán povinen vydat rozhodnutí ve věci samé, avšak tento orgán takové rozhodnutí nevydává. Je-li právním předpisem pro vydání rozhodnutí stanovena určitá lhůta, nastává tato situace marným uplynutím této lhůty.

Žalobce se žalobou na ochranu proti nečinnosti domáhá vydání rozsudku, kterým by soud žalovanému uložil, aby předal jeho odvolání proti usnesení žalovaného a spisový materiál se svým stanoviskem odvolacímu správnímu orgánu k rozhodnutí. Brání-li se tedy proti nečinnosti žalovaného spočívající ve skutečnosti, že nepostoupil správní spis odvolacímu orgánu k rozhodnutí, není splněn základní předpoklad pro nečinnost ve smyslu shora uvedeného ustanovení § 79 s. ř. s., a to povinnost žalovaného správního orgánu vydat rozhodnutí ve věci. S tím by pak souvisel i následný postup soudu, který by v případě důvodnosti žaloby na ochranu proti nečinnosti mohl žalovanému správnímu orgánu uložit pouze povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení, nikoliv uložit povinnosti jiné.

V předložené věci je tedy nutno uzavřít, že nečinnost spočívající v nepostoupení odvolání a souvisejícího správního spisu, není nečinností ve smyslu ustanovení § 79 s. ř. s., neboť se nejedná o nečinnost ve vztahu k rozhodnutí, nýbrž o nečinnost ve vztahu k určitému faktickému úkonu správního orgánu. Lze poznamenat, že při splnění zákonných podmínek by se případně mohlo jednat o nezákonný zásah ve smyslu § 82 s. ř. s. (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 6. 2005, čj. 6 Ans 1/2004-70, dostupný na www.nssoud.cz).

S ohledem na shora uvedené krajskému soudu nezbylo, než žalobu na ochranu proti nečinnosti správního orgánu v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítnout.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný náhradu nákladů nenárokoval a z obsahu správního spisu nevyplývá, že by mu v průběhu řízení před krajským soudem nějaké náklady vznikly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Hradci Králové dne 25. dubna 2014

JUDr. Jan Rutsch, v.r.
předseda senátu